

KJV 2011-2012 (GROEP 6)

Misschien een engel / Sebastiaan Leenaert (door Joni De Mol)

Auteursinfo (zie ook www.villakakelbont.be)

Op de website van *Sebastiaan Leenaert* valt het volgende te lezen:

Sebastiaan is 36. Hij woont in Kortrijk met Sari, Ella en Marie-Lou. Na zijn studies Germaanse Letterkunde verbleef hij een jaar in Nepal en Indië. Vandaag geeft hij les aan de lerarenopleiding van de Arteveldehogeschool in Gent. Hij doceert er o.a. jeugdliteratuur aan toekomstige leerkrachten Nederlands.

In oktober 2008 verscheen zijn eerste jeugdboek *Andijvie met een plastic vork* (Clavis). In oktober 2009 werd *Witte Olifant* gepubliceerd (Clavis). *Misschien een Engel* lag in de winkel in juni 2010 (Clavis). Andere werken, o.a. *Ambitieuze Rood*, *De Pillenkast* en een boek voor 9-jarigen zijn in voorbereiding.

 www.sebastiaanleenaert.be/pagina9.html

Kort samengevat

In dit 'alternatieve sprookje' krijgt een meisje een Siamese tweeling. De meisjes krijgen te maken met de spot van de dorpelingen. Als een prins op doorreis met de meisjes aanpapt, is het hek helemaal van de dam. De gevolgen zijn niet te overzien.

Structuur

Het verhaal wordt vanuit verschillende oogpunten verteld, je kan die samen met de juryleden reconstrueren.

- Het *eerste deel* brengt het verhaal van de moeder. Dat wordt getoond in het boek door een voorblad met enkel 'moeder' in een speciaal lettertype erop. De moeder – een jong meisje –

speelt vaak met jongens van het dorp in de matrassenfabriek. Als ze in hun puberteit komen, veranderen de spelletjes en het meisje raakt zwanger. Dat op zich is erg genoeg, maar het kind blijkt een ‘gedrocht’ te zijn. Meer dan dat, en dat het over ‘hen’ gaat, komen we in het eerste deel van het boek niet te weten. De moeder wordt door haar vader op de trein gezet en komt niet meer terug.

- Het *tweede deel* van het boek begint met een voorpagina waarop ‘wij’ staat, met daarboven een vrouwelijke Siamese tweeling getekend. Vanaf dan vertellen de twee zussen het verhaal. Wie er aan het woord is, wordt duidelijk gemaakt door de tekening van een hoofd bovenaan elk hoofdstuk. Aan de hand van de richting die het hoofd uitkijkt, wordt duidelijk wie van de twee aan het woord is. De tweeling blijkt wel met elkaar verbonden te zijn, maar toch hebben ze elk een ander karakter, dat duidelijk blijkt uit hun stukjes.
- In *deel drie* komt de prins erbij. Deel drie wordt aangeduid door een voorblad met ‘de prins’ erop en een tekening van een kroon erboven. Vanaf dan zijn er drie personages die aan het woord kunnen komen, aangeduid door de tekeningen van de hoofden van de meisjes of van de kroon op het hoofd van de prins. Een verschil is echter dat in de stukken van de prins niet de prins zelf aan het woord is – geen ik-verteller, zoals in de stukken van de zussen – maar een auctoriële verteller.

Vinden de juryleden de aanduidingen met de hoofden handig of overbodig? Waarom zou de auteur het verhaal van de prins niet in de ik-vorm vertellen? Hebben ik-verhalen en hij-verhalen een ander effect op de juryleden? Leven ze dan meer of minder mee met de personages?

Op enkele plaatsen wordt het verhaal onderbroken door een soort recept uit 1533 dat in het vet en cursief gedrukt is. Daarna volgen telkens de overdenkingen van de paus die ook in het cursief gedrukt zijn om deze passages duidelijk te onderscheiden van de rest van het verhaal. De overdenkingen van de paus gaan over een Siamese tweeling. Hij vindt het een gedrocht en ze moeten dood. Ze zijn volgens hem verwekt door de duivel. Op het einde van dit stuk vervloekt de Siamese tweeling hem. Of die Siamese tweeling slaat op de zusjes uit het verhaal, is onduidelijk.

Einde

Het boek heeft ten slotte een open einde. De meisjes worden geopereerd om hen van elkaar te scheiden. Hoe die operatie afloopt wordt echter niet verteld. Hadden de juryleden liever wel geweten hoe het afloopt? Hoe hoort het volgens hen af te lopen? Wat vinden ze van zo’n open einde?

Personages

Het boek heeft drie belangrijke personages:

- Dat zijn de *twee zussen*, die elk duidelijk een andere persoonlijkheid hebben. De zus die in het boek naar links gaat (vanuit het perspectief van de lezer) is de meest dominante van de twee. Zij neemt de beslissingen. Toch is het de andere zus – die naar rechts kijkt – die het eerst volwassen wordt. Bij de dominantere zus blijven de bloedingen uit. Vanaf dan zijn de verhoudingen anders. De normaal verlegenere zus groeit meer en voelt zich beter in haar vel. Ze krijgt aandacht van één van de jongens in het dorp.

Toch hebben de zusjes een sterke band en ervaren ze zichzelf soms als één: ‘En daarom zal hij hij zus kwetsen, en mij dus ook. Want ik ben zus.’ (p. 64)

- Als de *prins* komt, heeft hij wel aandacht voor allebei de zusjes, maar slechts één van de zusjes is volwassen. Zij raakt dan ook zwanger. Hoe meer het kind in haar groeit, hoe meer de andere zus wegwijnt.
- Omdat de moeder van de zusjes is weggestuurd, zorgt hun *oma* voor hen. Zij is heel beschermend tegenover de meisjes. Zo komen ze als ze klein zijn nauwelijks buiten. Aan het hof denken ze dat ze weigert de zusjes te laten onderzoeken, maar op het einde van het verhaal blijkt dat de burgemeester de brieven heeft achtergehouden.

Stijl

Zowel in het taalgebruik als in de lay-out springt het boek in het oog. Dat bleek al uit de manier waarop wordt aangeduid wie er aan het hoofd is, met de tekeningen van de hoofden van de meisjes en de kroon van de prins. Het taalgebruik leunt af en toe bij het poëtische aan. Enkele voorbeelden:

- p. 10: ‘Bomen gaan over in bomen gaan over in weiden en flarden van huizen trekken in hoog tempo langs me heen’.
- p. 11: ‘Klapertttanden.’
- p. 46: ‘WatWaaromWatgebeurter?’
- p. 66: ‘Die schoenen willen dansen. Het zijn dansschoenen, dansschoenen uit het Zuiden, gemaakt van muzieknoden en solsleutels’.

Wat vinden de jongeren van dit soort taalgebruik? Houden ze ervan? Vinden ze dat het in een roman thuishoort?

Siamese tweelingen

De juryleden hebben misschien al wel gehoord over Siamese tweelingen die van elkaar gescheiden worden. Wat vinden zij daarover? Kunnen ze zich iets inbeelden bij het steeds verbonden zijn met je zus/broer? Als er toevallig tweelingen in de groep zitten, kan er ook gepraat worden over hoe het is om een gewone tweeling te zijn.

Dit filmpje toont een Siamese tweeling die vrij normaal door het leven kan gaan:

www.youtube.com/watch?v=BkKWApOAG2g. Het gaat onder andere over dezelfde dingen die ook in het verhaal aan bod komen.

Tot slot: www.kjv.be

Laat de juryleden online hun zeg doen bij het boek en/of lees er de commentaren van andere juryleden.

www.kjv.be → Welke boeken moet ik lezen → groep 6

Klik op de cover om commentaar te geven bij dit boek

Heb je foto's of tekeningen gemaakt? Toon ze online!

www.kjv.be → Prikbord → groep 6